

TỔNG THỐNG THIỆU: VÀO AN LỘC TỔNG THỐNG BUSH : ĐI BAGHDAD

Cùì 12 -
TBX

1-ThanksGiving 2003

Ngày lễ Tạ Ôn năm nay, Tổng Thống Bush bắt giờ bay tới thủ đô Baghdad, xứ Iraq thăm một số đơn vị Hoa Kỳ từ nhiều tháng qua ngày đêm lãnh hoả tiễn và đập mìn của nhóm tàn quân quyết tử Iraq. Chuyến thăm lính này của ông Bush được bảo mật tuyệt đối cho tới phút chót khiến tất cả đều bất ngờ. Tin chỉ được phổ biến sau khi phân lực cơ riêng của TT Hoa Kỳ (Aif Force One) đã rời phi trường Baghdad, trên đường bay về Texas. Việc thăm viếng các đơn vị ngoài tiền tuyến trong ngày Lễ Tạ Ôn được dư luận Mỹ nồng nhiệt khen ngợi. Đây chính là dịp may bằng vàng để ông Bush làm một việc cần thiết và đúng lúc vì những lý do chính yếu dưới đây

***Mùa bầu cử Tổng Thống năm 2004 sắp tới và tình hình tranh cử ngày càng sôi nổi quyết liệt. Điểm tén nhiệm dân Mỹ dành cho Ông Bush ngày một giảm dần trông thấy.*

***Dân Mỹ, nhiều người chê ông Bush từ xưa đã là loại lính kiểng, COCC (con ông cháu cha) như nai nhát đèn chính hiệu. Thăm lính ngoài mặt trận, Tổng Tư Lệnh Tối Cao (TTL/TC) đã không dám đến. Ngay cả tới chia buồn an ủi gia quyến các thương binh tử sĩ đã hy sinh ở hai mặt trận ngoại biên xứ Afghanistan và Iraq ông cũng chẳng làm.*

Ai ngờ, đúng ngày Thanksgiving, ông Bush đi một quán chiều vô cùng ngoạn mục, chẳng những đã hoá giải mọi sự xâm xì xuyên tạc mà còn khiến quân sĩ vô cùng xúc động. Họ thật lòng kính trọng vị TTL/TC của quân lực Mỹ, người đã tới chia xẻ nguy hiểm với họ trong Lễ Tạ Ôn ngay nơi tuyến đầu lửa đạn. Hơn 600 chiến sĩ của Sư Đoàn 1 Thiết Giáp và Sư Đoàn 82 Nhảy Dù đều bất ngờ tới sững sốt khi thấy ông Bush đột nhiên xuất hiện. Tất cả như lặng hẳn người đi trong giây lát. Rồi họ reo hò chào đón ông và thích thú nhìn ông Tổng Thống Hoa Kỳ hai tay bưng khay thức ăn với con gà tây bự quay chín vàng đầy hoa trái đem tới mời những binh sĩ đứng xung quanh. Một lúc sau, ông vẫn chưa chịu ngồi xuống ghế ăn chung với họ mà còn tiếp tục đứng xúc thức ăn vào đĩa cho mỗi người. Ông tự nguyện làm công việc như những nhân viên trong ban hoả đầu vụ.

Có vài giọt lệ rơi vội trên má ai đã được gạt đi, nhưng trong hình chiếu trên TV người tinh ý nhìn vẫn thấy rõ.

Những giọt lệ...

Ôi sao tự dưng tôi bỗng bồi hồi nhớ lại những kỷ niệm ...những kỷ niệm đã hình như của một kiếp nào xa lắm, tưởng không còn bao giờ có dịp nhớ tới nhắc đến những tháng ngày xa xưa đó nữa.

Những ngày xa xưa đó ...thấm thoát cũng đã hơn 1/3 thế kỷ rồi!

2-Sài Gòn ngày 7/7/1972 (Đình Độc Lập , 07:00 sáng)

Tình hình chiến sự tại An Lộc đột nhiên lắng dịu sau nhiều tháng Bắc Quân ngày đêm pháo vào vào tỉnh lỵ của Tiểu Khu Bình Long.

Trong buổi họp sáng hàng ngày, sau khi nghe bản tường trình tóm tắt về các tin chính trị, quốc tế, Tổng Thống Việt Nam Cộng Hoà Nguyễn Văn Thiệu (TTNVT) duyệt tiếp tin chiến sự khắp 4 quân khu rồi hỏi ông Hoàng Đức Nhã, Bí Thư kiêm Tham Vụ Báo Chí Phủ Tổng Thống (BTKTVBC) :

-Tin Bính Long thế này là tạm yên. Cường độ pháo tụy không hết hẳn, nhưng đã giảm nhiều rồi. Chiến xa , bộ binh chúng cũng không tràn vào được tỉnh lỵ nữa. Nhân dịp này mình phải làm một cái gì chứ?

Ông Nhã nói với người anh họ:

-Thưa Tổng Thống (TT) , quân ta bị vây khốn lâu ngày vì địch pháo liên tục từng giờ, từng phút. Dân chúng địa phương cũng như các đơn vị bị hy sinh thiệt hại rất nhiều, nhưng vẫn anh dũng đẩy lui các đợt tấn công. Mình phải khen thưởng, khích lệ họ và làm bất cứ điều gì TT thấy cần phải làm. Càng sớm thì càng tốt.

Ông Thiệu ngắm nghĩ một lát rồi quyết định:

-Với các đơn vị ngoài mặt trận, điều làm họ phấn khởi nhất không gì bằng cấp chỉ huy, người lãnh đạo đến tận nơi chia xẻ sự hiểm nguy mà họ đang chịu, và khuyến khích, khen thưởng họ. Chú lo sắp xếp và phối hợp để tôi đến thăm An Lộc hôm nay. Đi ít người thôi và phải bảo mật tuyệt đối.

Vì lý do bảo mật nên phái đoàn tháp tùng TTNVT cũng hạn chế tới mức tối đa, hầu mỗi người có thể phân tán nhanh ngay khi trực thăng vừa chạm đất, để tránh sự quan sát của địch.

Ông Nhã còn nhớ, hôm đó chỉ có 2 trực thăng, và những người đi theo TTNVT gồm có:

****Đại Tướng Cao Văn Viên, Tổng Tham Mưu Trưởng**

-Bí thư kiêm Tham Vụ Báo Chí Phủ TT Hoàng Đức Nhã

-Truyền Thanh, Truyền Hình (mỗi cơ quan cử 1 phóng viên)

-Một số nhỏ sỹ quan tùy viên và cận vệ

****Mới đầu dự định mời Đại Tướng Khiêm cùng lên An Lộc, nhưng tới phút chót phải để Thủ Tướng Khiêm ở nhà thủ đài và dự phòng trường hợp có gì bất trắc xảy tới cho TT.**

****Trung Tướng Nguyễn Văn Minh, Tư Lệnh Quân Đoàn III được báo tin chờ lệnh tại Bộ Tư Lệnh. Khi 2 chiếc trực**

thăng của Phủ Tổng Thống tới không phận Biên Hoà, thì 1 chiếc trực thăng khác bay theo. Trong chiếc trực thăng này, có Trung Tướng Minh, Trung Tướng Hollingsworth, Cố Vấn Trưởng QĐ III, và Đại Tướng hồi hưu Vanuxem của Quân Đội Pháp. Tướng Vanuxem đã từng là huấn luyện viên dục tại trường Bộ Binh Coetquidan lúc ông Thiệu được Chính Phủ VN gửi sang tu nghiệp

3-Bốn món ăn chơi của Ông Nhã

Tới lúc lên phi cơ, các phóng viên mới biết họ sẽ đi đâu. Ông Nhã dặn các phóng viên thật rõ ràng:

***Phóng Viên Truyền Hình quay càng nhiều hình ảnh chi tiết càng tốt. Không chỉ quay riêng TT và Phái Đoàn (PD) mà phải quay cả sinh hoạt của các chiến sĩ và dân chúng nếu có thể. Đặc biệt thu hình ảnh thành phố bị sự tàn phá bởi chiến trận và các chiến xa của Cộng Quân bị ta bắn hạ còn để tại trận địa.*

***Phóng Viên Truyền Thanh làm công việc tường thuật tại chỗ của TT và PD, nhưng chỉ được phát thanh sau khi Tổng Thống đã trở về Sai Gon. Dùng tài liệu của bài tường thuật tại chỗ này cho truyền hình và bản tin để phổ biến tới Báo Chí sau khi được duyệt lần chót.*

***Vì chuyên viên đi theo phái đoàn phải hạn chế, Ông Nhã sẽ là nhiếp ảnh viên. Nhưng mọi người cùng cố ghi, nhớ những chi tiết quan trọng. Nếu các hình ảnh không có ở bên Nhiếp Ảnh, có thể lấy các tấm hình quan trọng từ bên Truyền Hình đã quay được để phổ biến cho đầy đủ.*

***Cần chú ý : khi máy bay vừa chạm đất là phải phóng ra khỏi phi cơ ngay — lướt đến —, và chạy gấp lên phi cơ — lướt về — để tránh phòng không và pháo kích địch. Các phi công sẽ không chờ một ai.*

4-Chiến Trường An Lộc ngày 7/7/1972

(Hầm Chỉ Huy Sư Đoàn 5)

Phái đoàn tới An Lộc khoảng 01:15 trưa. Chuẩn Tướng Lê Văn Hưng, Tư Lệnh SĐ 5, Đại Tá Trần Văn Nhật, Tỉnh Trưởng kiêm Tiểu Khu Trưởng (TKT) Bình Long và Ban Tham Muu tới đón TT/NVT và Phái Đoàn .

Trên đường tới hầm Chỉ Huy của SĐ 5, một số anh em chiến sĩ thấy TT/NVT họ ngạc nhiên ngẩn nhìn. Rồi họ chui ra khỏi hố, khỏi hầm reo to:

-Tổng Thống, tổng thống tới. anh em ơi..

Có mấy tiếng reo kể tiếp:

-Cả Đại Tướng Viên cũng tới. Đại Tướng theo TT đi thăm Sư Đoàn mình.

Rồi anh em ùa cả ra, bế xúc hai ông Thiệu, Viên, để ngồi trên vai , công kênh hai cấp chỉ huy lãnh đạo đi vào hầm của SĐ 5.

Một lát sau, ai nấy trở lại vị trí cũ, và sau khi tướng Hưng thuyết trình xong, TTVNCH/NVT gắn bảo quốc huân chương Dệ Tam Đẳng kèm anh dũng bội tinh với nhành dương liễu cho Tướng Hưng, TLSĐ 5, Đại Tá Nhật , TKT/TK Bình Long, và Đại Tá Trường Trung Đoàn trưởng Trung Đoàn 8/5. Đồng thời, TT Thiệu cũng gắn cấp bậc Đại Tá cho Trung Tá Nguyễn Thông Thành, Tiểu Khu Phó Tiểu Khu Bình Long và cấp Trung Tá cho Thiếu Tá Nguyễn Văn Tâm, (khoá 19 VBDL), Trung Đoàn Phó Trung Đoàn 8/5. Tiếp theo, tướng Hưng mời TT và PĐ đi thị sát các khu phòng thủ An Lộc mà sự bố phòng đã được phân chia như sau:

-Trung Đoàn 8/5 Bộ Binh

và Liên Đoàn 81 Biệt Cách Dù (LD81/BCD) Bắc An Lộc

-Trung Đoàn 7/ 5 Bộ Binh Tây An Lộc

-Liên Đoàn 3 Bộ Binh Đông An Lộc

-Các lực lượng Tiểu Khu Bình Long Nam An Lộc

(Địa Phương Quân, Nghĩa Quân, Cảnh Sát ..)

Phía Bắc An Lộc là nơi mặt trận nặng nhất. Vì địch đã điên cuồng tấn công nhiều lần. Quân nhân các cấp, từ TLSĐ, trở xuống đã chiến đấu như những khinh binh và cùng dùng súng chống chiến xa TOW, M72 bắn hạ chiến xa các loại của Bắc Quân. Những chiến xa này nằm ngổn ngang trên khu vực của Trung Đoàn 8 và LD81/BCD. Có một vài chiếc đã bò vào gần nóc hầm Chỉ Huy của Trung Đoàn 8 và sát tuyến phòng thủ cuối cùng của Biệt Cách Dù (BCD) nhưng cũng bị bắn cháy.

Sở dĩ tướng Hưng đưa TTNVT và PD tới Khu Vực Phòng Thủ phía Bắc (lúc này BCD đã chuyển quân ra tăng cường cho mặt trận Quảng Trị, Vùng I Chiến Thuật) vì chiến xa địch bị Biệt Cách Dù bắn hạ vẫn còn nằm đầy dẫy tại đó; và đặc biệt, BCD có một nghĩa trang nhỏ, tân lập trong đó có Đài Tử Sĩ xây gạch quét vôi với 4 chữ TỔ QUỐC TRI ÂN và sát dưới 4 chữ này có khắc 2 câu thơ của cô Giáo Pha ở Bình Long viết tặng các chiến sĩ BCD:

An Lộc Địa sử lưu chiến tích

Biệt Cách Dù vị quốc vong thân.

5-Nghĩa Trang LD81/BCD, trưa ngày 7/7/1972

Đại Tá Mạch Văn Trường, Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn 8/5 đã rời Hầm Chỉ Huy SD 5 ít phút trước khi TT Thiệu và PD tới Bắc An Lộc, nơi mà Trung Đoàn 8/5 hiện chịu trách nhiệm toàn thể khu vực, kể từ khi LD81/BCD tăng phái cho VICT.

Thấy Đại Tá Trường trình diện, TT Thiệu vui vẻ giới thiệu với Đại Tướng Vanuxem:

-Ông này là học trò của tôi, khi tôi coi Trường Võ Bị Đà Lạt (VBĐL) gần 20 năm trước..

Ông Thiệu có trí nhớ rất tốt không phải chỉ riêng với trường hợp Đại Tá Trường. Khi trao giải thơ tại Dinh Độc Lập cho Thiếu Tá Đặng Trí Hoàn, ông hỏi nhà thơ Hà Huyền Chi

(bút hiệu của Thiếu Tá Hoàn, khóa 14/VBĐL) :

-Sao dạo này anh mập thế? Và mái tóc của anh cũng trắng nhiều quá rồi!

Nhà thơ HHC, sau khi rời TD 5 Nhảy Dù, có thời gian làm phụ tá Quản Đốc Đai Phát Thanh Quân Đội, Đông Hà. Trụ sở Đai này thuộc lãnh vực phòng thủ của SĐI/Khu 11 Chiến Thuật mà Đại Tá Nguyễn Văn Thiệu làm Tư Lệnh. Ít lâu sau, ông về Vùng III coi Sư Đoàn 5 và bàn giao đại đơn vị này cho Đại Tá Đỗ Cao Trí.

Tổng Thống Thiệu tới trước Đai Chiến Sĩ Trận Vong quỳ xuống tưởng niệm. Khi đứng dậy, ông rút khăn ô-mù xoa lau mắt còn đỏ hoe. Ông chỉ thị cho Đại Tướng Viên:

-Đại Tướng cho Bộ Tổng Tham Mưu xét trình thăng thưởng đặc cách quân nhân các cấp đã tham dự chiến trận An Lộc. Mỗi người thăng một cấp. Bộ TTM cũng cho thiết lập một loại huy chương đặc biệt, lấy tên là ỏ Binh Long Anh Dũng để ân thưởng cho những người này.

Trọng pháo vẫn nổ ì ầm khi xa lúc gần. Nhưng khi ông Thiệu vừa dứt tiếng, bỗng pháo địch rơi ào ạt quanh khu Bắc An Lộc, có trái rớt cách phái đoàn khoảng 3,4 trăm thước., đất cát tung mù mịt. Từ TT Thiệu tới các tướng Tá và cả ông dân sự Hoàng Đức Nhã không một ai hoảng sợ nằm xuống hay chạy vào nắp sau các bao cát. Trái lại, mấy người còn cười vang khi TT Thiệu quay qua nói với Tướng Vanuxem:

-Nó lại pháo nữa như mọi ngày. Cả hơn 3 tháng rồi.. Chắc nó biết có tôi đến hôm nay cho nên nó đón chào tôi đấy.

Tướng Hưng giơ tay nhìn đồng hồ, rồi tiến lại gần:

-Thưa nó pháo dài dài, dù ít bữa nay có giảm phần nào. Nhưng cũng đã tới giờ. Kính mời Tổng Thống tới nói chuyện với đồng bào và anh em chiến sĩ cũng ở gần đây, rồi sau đó xin mời TT và PD thăm Bộ Chỉ Huy Tiểu Khu tỉnh Bình Long.

Tới chỗ Vòm Chợ, có một số đồng bào và anh em quân sĩ đứng rải rác xung quanh chờ đợi, TT Thiệu đứng trên chiếc

chiến xa giữa cả đồng chiến xa địch đã bị bắn cháy. Ông nói rất hay, hùng hồn, lưu loát. Dân chúng cũng như anh em binh sĩ đều say sưa lắng nghe ông khen Quân Dân An Lộc, không chịu khuất phục bọn CS ác ôn. An Lộc rất xứng đáng là Bình Long Anh Dũng cũng như Quảng Trị Kiều Hùng. Đặc biệt, ông khen các đơn vị Địa Phương Quân, Nghĩa Quân của TK Bình Long không tiếc lời vì họ chiến đấu dũng cảm không thua các đơn vị chính quy. Cùng với các đơn vị phòng thủ, DPQ/NQ cũng bắn hạ các chiến xa địch đủ loại, từ thiết vận xa PT 76, chiến xa phòng không ZSU 57/2 và ngay cả chiến xa số 1 của Nga Xô viện trợ cho CSBV, chiếc T 54 nổi tiếng khắp thế giới, cũng bị anh em DPQ bắn cháy.

Ông còn nói thêm:

Đồng bào đừng quên, tướng Hưng và Đại Tá Nhật cùng các chiến sĩ giữ vững An Lộc tới giờ phút này là nhờ toàn dân hậu thuẫn, sát cánh với các chiến sĩ. Vậy đây là thành tích chung của Quân Dân An Lộc.

Đồng bào và anh em chiến sĩ cùng hân hoan khi nghe tin TT Thiệu cho hay mỗi chiến sĩ sẽ được vinh thăng đặc cách 1 cấp, và Chính Phủ cũng sẽ xây dựng tái thiết lại An Lộc trong một tương lai gần.

Nói chuyện xong, TT Thiệu lên xe về BCH/TK Bình Long. Tại đây ông cầm cây bút chì mờ, màu đỏ, viết lên tấm bản đồ Hành Quân treo trên tường 4 chữ BÌNH LONG ANH DŨNG. Rồi ông dùng điện thoại gọi về nói ít lời với bà Thiệu để bà yên tâm, vì đến lúc đó phu nhân Tổng Thống cũng không biết là TT Thiệu đã tới An Lộc và vừa nói chuyện với đồng bào cùng các chiến sĩ kiên cường của Tiểu Khu Bình Long Anh Dũng này.

Mấy câu ông Thiệu gọi qua điện thoại, sau này được phát nguyên văn nhiều lần trong bài phóng sự tường thuật chi tiết về cuộc thăm viếng của TTNVT tại AnLộc, qua các đài Quân Đội, đài Saigon và các đài của địa phương thuộc Hệ Thống truyền Thanh VN như sau:

Má nó đầy hả?

Cứ ăn cơm trước đi, đừng chờ tôi nhé

Tôi đang thăm đồng bào và các chiến sĩ ở Tiểu Khu Bình Long Anh Dũng đây.

Bà cứ yên tâm.

6-Chiếc Mũ Sắt Của Tướng Hưng

Đã gần 4 giờ chiều tại An Lộc. Trong lúc đứng chờ trực thăng tới đón TTNVT và phái đoàn trở về SaiGon, tướng Hưng bỗng cất giọng run run cảm động:

-Kính thưa TT, tôi xin thay mặt cho quân nhân các cấp của SD5 Bộ Binh và quân dân Tiểu Khu Bình Long, chân thành cảm tạ TT, vị TTL

Tối Cao của Quân Lực, đã không quản ngại nguy hiểm, đích thân tới chiến trường, thăm viếng ủy lạo đồng bào và anh em chiến sĩ chúng tôi. Cuộc viếng thăm này của TT sẽ là kỷ niệm vô giá trong đời quân ngũ của chúng tôi. Tôi không biết nói gì hơn để bày tỏ hết tấm lòng biết ơn và kính trọng của tôi với Tổng Thống. Trước khi TT rời An Lộc, tôi có món quà nhỏ này, kính xin TT nhận cho.

Nói xong, tướng Hưng đứng nghiêm, giơ tay cởi chiếc mũ sắt đang đội trên đầu, hai tay trang trọng đưa cho TT NVT.

Ông Thiệu cầm lấy chiếc mũ sắt, vừa lúc phi cơ nhào tới. Ông vỗ vai bắt tay Tướng Hưng, Đại Tá Nhật và bước nhanh lên trực thăng mà cánh quạt của nó đang gầm thét vang trời. Chiếc mũ sắt của tướng Hưng tặng được TTNVT cho đặt nơi Phòng Tình Hình, cạnh phòng làm việc hàng ngày của ông.

7-Trường Mẹ Ban Cũ Thầy Xưa

-Anh Trường ơi, ngày còn bên nhà, tôi không được vào An Lộc cùng Phái Đoàn của TT Thiệu để đến thăm đơn vị của

anh. Thấy ông Bush bay tới Baghdad, tôi muốn viết về chuyến ông Thiệu của Khoá 12 chúng mình khi TT tới thăm các anh. Tôi đã liên lạc với nhiều người, nhưng tôi vẫn muốn đổi chiều một số tin tức cho chính xác mà anh là người ở An Lộc bữa đó.

-OK. Bạn muốn đổi chiều những điểm nào, xin cứ hỏi . Tôi sẽ ráng nhớ lại, trả lời bạn.

... ..

Người viết bài này có nhiều kỷ niệm với Tướng Trường, bạn đồng Khoá 12, VBLQDL. Tháng 10 năm 1955, khi chúng tôi vào trường, hai đứa ở cùng Đại Đội 4, Trường trung đội 13, tôi Trung Đội 16. Rồi Trường Mẹ, 15 năm sau, chúng tôi trở lại Xứ Anh Đào một lần nữa để theo học Khoá Chỉ Huy Tham Mưu Cao Cấp, năm 1970. Khi tốt nghiệp, Trường về coi Trung Đoàn 8/5 , tôi trở lại TC/CTCT.

Khoá 12 chúng tôi giờ này vẫn rất hãnh diện vì có Trường trong Khoá Cộng Hoà. Không hãnh diện sao được khi cả Khoá chỉ có mình Trường leo lên chức Tư Lệnh Sư Đoàn từ 1974. Hơn nữa, Trường cũng là người cuối cùng của Quân Lực Miền Nam đeo sao. Sau Trường, từ khoá 13 tới Khóa 31 không còn một ai đeo sao nữa, VBDL cũng như Võ Bị Thủ Đức. Lý do giản dị: Tháng Tư Đen ập tới.

Chúng tôi, và có lẽ đa số các cựu SVSQ Khoá 12 VBDL, vẫn còn giữ sự kính trọng dành cho Trung Tá Nguyễn Văn Thiệu, cựu Chỉ Huy Trường TVBLQ/DL, dù gần nửa thế kỷ đã trôi qua với bao biến chuyển. Từ VN qua Mỹ trong diện HO được ít lâu, nghe tin TTVNCH/NVT chết, Trường tự tức tới phân ưu cùng tang quyến và dự tang lễ cho tới phút chót. Có nhiều thân hữu và cả báo chí thắc mắc, nhưng tướng Trường trả lời:

-Trung Tá Nguyễn Văn Thiệu là Chỉ Huy Trường Trường VBLQDàLạt khi chúng tôi vào học. Sau này, ông ấy cũng là vị Tổng Tư Lệnh Quân Lực VNCH của Miền Nam, và đặc biệt, TTVNVT đã bay vào Mặt Trận An Lộc trong tột cùng nguy hiểm

để tới thăm đồng bào và anh em chiến sĩ chúng tôi.

Không bao giờ, không bao giờ ... chúng tôi quên được tình chiến hữu này.

Nếu Tổng Thống Thiệu có tội, xin để lịch sử nghiêm xét công minh. Khi công tội đã rõ ràng, chúng ta sẽ có thái độ thích hợp .

Cũng xin đừng hiểu lầm , tướng Trường là học trò của ông Thiệu mà có sự nâng đỡ đặc biệt đâu. Hầu hết các cấp bậc của ông Trường đều được vinh thăng ngoài mặt trận, kể cả lần thăng cấp Chuẩn Tướng cuối cùng. Trong 2 trận chiến thắng hiển hách của SĐ 21 vào cuối năm 1974 tại Tràm Dương và Vũng Chèo , VCT4, Tướng Nguyễn Khoa Nam, Tư Lệnh Quân Khu 4, đã đề nghị tướng Trường thăng cấp Chuẩn Tướng lúc TTNVT va phái đoàn Chính Phủ tới thăm Mặt Trận. TTNVT đã chấp thuận, nhưng tờ trình QK 4 gửi về , còn chờ Dinh Độc Lập duyệt xét mãi, cho tới 20/04/1975, sắc lệnh thăng cấp và cấp sao mới được Bộ TTM gửi tới đơn vị.

Về ngoài tuy dáng dấp hiền lành ăn nói nhỏ nhẹ, nhưng Trường là một dũng tướng, đại khắc tinh của Bắc Quân. Ra đơn vị, Trường lần lượt đảm nhận các chức vụ từ Trung Đội Trưởng, Đại Đội Trưởng Biệt Kích Quân Khu tới TL Sư Đoàn, và được ân thưởng các Bảo Quốc Huân Chương tới Đệ Tam Dã, kèm theo ADBT với ngành dương liễu.

Không phải chỉ riêng Tướng Trường nhớ tới Thầy Xưa của Trường Mẹ. Lưu Vĩnh Lữ từ Hồng Kông gửi tới một vòng hoa lớn nhất trong số những vòng hoa phúng điếu, và một số anh em cựu SVSQ Khoá 12 ở Miền Tây Bắc Hoa Kỳ, trong số này có Thượng Toạ Thích Minh Chiếu, Trụ Trì một ngôi chùa Phật Giáo tại Seattle từ 20 năm qua, cũng đã tổ chức buổi lễ cầu siêu cho ở linh hồn Martin Nguyễn Văn Thiệu. Buổi lễ cầu siêu được tổ chức trang nghiêm trọng thể với sự tham dự đông đảo của đồng bào Phật Tử và cựu SV/Khoá 12 cũng như một số quân nhân các cấp tại địa phương.

Trước đó, Ban Tổ Chức cũng đã thảo luận kỹ lưỡng, nêu lên những lỗi của ông Thiệu, như vấn đề tham nhũng qua cáo trạng của Linh Mục Thanh (?), sự chỉ trích của các chính trị gia đối lập trước và sau 1975; và đặc biệt, việc rút quân khỏi Vùng 1 và Vùng 2 Chiến Thuật v.v..

Thượng Toạ Thích Minh Chiếu, trưởng ban tổ chức Lễ Cầu Siêu, nghe xong chấp tay niệm Phật :

-Mô Phật. Tội làm mất nước là tội chung của mọi người. Lớn tội lớn, Nhỏ tội nhỏ. TT Thiệu sau này sẽ được lịch sử xét hết tất cả những tội quý vị vừa nêu, cũng như những công trạng của ông với Dân, với Quân Đội và Đất Nước. Lễ cầu siêu này là do các cựu SVSQ Khoá 12/ VBDL tự nguyện tổ chức để cầu nguyện cho hương linh vị Chỉ Huy Trưởng rất quý mến của chúng ta. Nghĩa tử là nghĩa tận. Việc phải làm, nếu thấy đúng thì chúng ta cứ làm.

TTNVT chết thế mà cũng đã hơn 2 năm rồi!

Còn nhớ năm 2000, khi đến Washington, D.C. dự tiệc cưới của con gái Lôi Hồ DHD, chúng tôi có dịp tới dự buổi gặp gỡ thân mật ông Thiệu dành riêng để cảm ơn các chiến hữu ngày xưa, những người đa số là HO Lôi Hồ, Nhảy Dù mới đến, mà ngay trong tiệc cưới con anh D. hôm trước, vẫn còn coi ông Thiệu là người mà họ sẵn sàng hy sinh mạng sống để bảo vệ ông, nếu cần. Đi lại giữa những người lính cũ đủ loại cấp bậc, cùng với gia đình họ trong khu vườn nhỏ, nét mặt ông Thiệu vui vẻ thoải mái thấy rõ. Hai tay ôm ấp một đứa cháu nhỏ, ông cười luôn miệng. Ông tâm sự với họ:

-Mấy năm rồi, tôi đã qua nhiều cuộc giải phẫu, sống chết chả biết lúc nào. Nhưng nếu Trời cho còn sống, tôi xin 3 điều:

1- Sang năm, xin có 1 đứa cháu nội như cháu bé này. Các anh thật là hên, đông con, đông cháu..

2-Mong thấy được chế độ Cộng Sản sớm giải thể, nước nhà có dân chủ, tự do thực sự, để VN ta có cơ hội cùng tiến

lên tranh đua với thế giới.

3-Và khi đó tôi sẽ về VN, ra thăm Miền Bắc trước nhất, tới những địa danh lịch sử mà khi còn là sỹ quan cấp úy, phục vụ tại Đệ Tam Quân Khu hồi đầu thập niên 1950, tôi đã không tới thăm hết được.

Ít tháng sau, ông Thiệu có đứa cháu nội trai, nhưng không được như tâm nguyện. Ông không được bồng bế trên tay đứa cháu nội đầu lòng đó, vì cháu đã ra đời sau khi ông nội cháu thất lộc. Được bế trên tay một đứa cháu nội, đối với tất cả HO Lôi Hồ trong bữa họp mặt hôm đó thật là điều rất bình thường, nhưng cựu TT Nguyễn Văn Thiệu lại không thể có được dù thiết tha mong muốn.

Như ông Đặng Tiểu Bình, CSTQ có lần đã nói, đại ý:

-Đã làm việc công, ai cũng có lúc nhâm lẫn. Nếu kết quả đạt được 50% thì cũng gọi là khá rồi. Hơn nữa thì càng tốt. Nhưng thử hỏi dễ mấy ai dám tự nhận đã làm 10 điều mà được thập phần hoàn hảo ?

Bài viết này có được là nhờ sự bỏ tức chi tiết của những người đã có mặt tại An Lộc ngày 7/7/1972. Dưới đây là tính danh và chức vụ, cấp bậc của mỗi người:

**cựu Bí Thư kiêm Tham Vụ Báo Chí PTT đoạn 2,3, 4,5*

**cựu Đại Tá Trần Văn Nhật TKT Bình Long đoạn 4,5,6,7*

**cựu Đại Tá Phan Văn Huấn, CHT/LD81/BCD đoạn 4; và*

**Ông Nguyễn Mạnh Tiến, Phóng Viên DPT/SGN*

Xa quê gần 30 năm, mỗi tuổi một già, trí nhớ ông nào cũng có phần sút kém. Có chỗ ông Nhã nói thế này, Đại tá Trường nói thế kia. Có chỗ Đại Tá Huấn và Nhật nhớ khác với trí nhớ của phóng viên Nguyễn mạnh Tiến khi kể lại với người viết. Kẹt lại ở VN khá lâu, sau cùng, anh Tiến đã qua Mỹ theo diện đoàn tụ gia đình và hiện là biên tập viên Đài Á Châu Tự Do, Washington D.C. Trong số những người nêu tên, có những

vị đã vào tuổi trên 60, 70, trên 70, chỉ có anh NMT là trẻ nhất, 57 tuổi. May ra trí nhớ của người tương đối còn trẻ có thể khá hơn một phần nào chăng.

8-Theo TTVNCH/NVT vào chiến trường An Lộc của Tiểu Khu Bình Long Anh Dũng.

Sáng sớm ngày 7/7/1972, tôi nhận điện thoại vào trong Đài chờ lệnh. Còn ngái ngủ, vừa ngáp tôi vừa hỏi ông Trưởng Ban Trục, người báo tin này:

-Trực tiếp truyền thanh phải không anh?

-Chưa rõ

-Đi với ai ?

-Sẽ biết sau. Cứ lo máy móc sẵn sàng, gọi là đi ngay. Đừng hỏi nữa, vào lẹ lên!

Lúc lên máy bay thì biết ngay là đi theo TTNVT vì thấy có bóng dáng của ..công tử Hoàng Đức Nhã. Giờ này thì tôi không nhớ, lúc đi, ngồi trực thăng nào, với ai. Lướt về thì nhớ kỹ hơn, đi cùng trực thăng với Đại Tướng Cao Văn Viên, để lát nữa kể sau. Nhưng nhìn quanh không thấy mặt các phóng viên của Đài Quân Đội, Việt Tấn Xã, Điện Ảnh...chỉ có Phát Thanh và Truyền Hình (1) và vẫn chưa biết sẽ đi đâu để làm phóng sự. Có thể chắc 1 điều là theo Thượng Cấp đi thăm nơi nào đó.

Nơi nào đó , trong giây lát chúng tôi được biết ngay. Ông Nhã cho biết chúng tôi sẽ cùng theo TT Thiệu bay vào An Lộc để thăm đồng bào và các anh em chiến sĩ. Tôi nghĩ bụng.. thì cũng một ngày như mọi ngày. Nghe bay vào An Lộc thì có hơi rét nhưng vẫn thấy hào hứng. Vả lại trước đây tôi và Dương Phục (Đài PTQĐ) đã từng vào An Lộc ném pháo rồi.

Cùì 12: Không nhớ trực thăng nào anh nhảy lên, nhưng có nhớ sân bay nào nó đáp xuống?

NMT: Nhớ, nhớ kỹ lắm. Đó là bãi đáp trực thăng tản

thương, có cái tên khá thơ mộng: B15-KHÁNH LY

Cùi 12: Làm tường thuật tại chỗ cuộc thăm viếng của TT/VNCH thì cũng như nhảy Tango chứ gì?

NMT: Nhảy Tango?

Cùi 12: Nhảy Tango muốn cho đẹp thì phải ôm sát bước dính. Đi theo Mặt Trời để tường thuật vào máy cassette thì Tiến cũng phải dính bên ông TT từng bước chứ?

NMT: Đúng vậy, nghề của chàng mà. Nhưng lần này về nghề nghiệp thì có yên tâm hơn. Nếu lỡ xảy miệng thì còn có thể chữa mồm được vì không phải là trực tiếp truyền thanh. Ông Nhã bảo tôi là không được gửi qua điện thoại quân sự bài tường thuật này và ông cũng chỉ thị Đài Saigon, không ON AIR bất cứ tin gì về cuộc thăm viếng An Lộc. Phải chờ cho tới khi TTNVT về tới Saigon rồi sẽ có lệnh sau.

Cùi 12: Xuống B15-Khánh Ly rồi ...có zui không?

NMT: Sức mấy mà zui! Lên, xuống trực thăng chạy còn nhanh hơn thấy hoả tiễn sắp nổ dưới chân. Bọn tôi đã nhớ kỹ: ai chậm sẽ bị đập xuống tàu, ai lên trễ sẽ ở lại An Lộc. Và lại suốt thời gian phải đoàn ở An Lộc vẫn nghe các loại máy bay gầm thét, bom đạn nổ ì ầm khi xa lúc gần. Căng thẳng thần kinh lắm. Vui sao được?

Cùi 12: Bài nói chuyện của ông Tổng Thống ở An Lộc, dân quân thích không? Có gì đặc biệt?

NMT: Để nhớ xem nào..Hôm đó trời u u , không nắng, không mưa, nhìn anh em chiến sĩ, bên ngoài thấy đa số quần áo dơ dáy bẩn thỉu, râu tóc xồm xoàm. Dân chúng cũng vậy, người nào mặt mũi cũng còn dính cát bụi. Nhưng họ say sưa nghe ông Thiệu nói.... và nhìn ông Thiệu với ánh mắt cảm phục, biết ơn lắm.

Có một nữ sinh giơ tay hỏi:

-Thưa TT, trường con cứ bị đóng cửa rồi đổi hoài. Làm

sao chúng con thì được ?

Tổng Thống trả lời:

-Bộ Quốc Gia Giáo Dục sẽ tổ chức kỳ thi đặc biệt. Cứ yên tâm học, đừng lo. Vùng 3 Chiến Thuật cũng đã có chỉ thị phải đưa đồng bào tới địa điểm nào an toàn, tránh bom đạn, hoả tiễn địch. Sau đó Quân Đội lại giúp đưa đồng bào trở về chốn cũ làm ăn.

Cười 12: *Còn vụ lên máy bay của Đại Tướng Viên?*

NMT (cười l cười) : Số là...giờ này vẫn còn nhớ ông Viên bữa đó trông mắt nhìn mình khi thấy một tên nhóc con dân sự nào đó mà dám nhảy lên máy bay trước cả Đại Tướng TTMT. Mấy ông sĩ quan đi theo ông Viên cũng..trông mắt luôn với mình, nhưng chắc họ thấy bản mặt phóng viên phát thanh, vai đeo máy cassette, tay cầm micro, đi sát bên ông TT suốt ngày, mắt dáo dác, mồm lảm bảm liên hồi.. nên họ cũng làm ngơ cho. Mà không làm ngơ cũng chẳng được, NMT thần nhiên làm ngơ những cái trông mắt từ của ĐT Viên đến những trông mắt của các ông quan đeo dây hoa mai bạc trước ngực áo tác chiến. Lúc bấy giờ còn cả đống việc phải lo: lo nhớ nó pháo vào lúc này, lo nghe và sửa lại bài phóng sự để chuẩn bị On Air . Mà lên máy bay chậm thì ở lại. Mà ở lại thì ..lôi thôi lắm. Nên thấy bất cứ máy bay nào ở gần mình là nhảy đại lên cho nhanh. Mà ai biết đâu cái máy bay đó lại là của ông Đại Tướng?!

Cười 12: *Hơn 30 năm rồi. Nay lại thấy trên TV có chuyện ông Bush thăm lính, tương tự như ông Thiệu ngày vào An*

Lộc. Có ý kiến gì thêm?

NMT: Chuyển đi An Lộc của TT Thiệu nguy hiểm hơn chuyến đi Baghdad của TT Bush nhiều. Nhưng Hoa Kỳ là nước Tư Bản, Dân Chủ, dân chúng họ trọng tính mạng Tổng Thống của họ nhiều hơn là dân nhược tiểu dành cho vị nguyên thủ quốc gia tại các xứ này. Báo chí Mỹ mới loan tin là ông Bush đi Baghdad còn vì lý do tranh cử gì đó nhiều hơn, và

Từ trái qua phải : Trung Tướng NV Minh TLQĐIII - Đại Tá Mạch Văn Trường Trung Đoàn Trưởng TĐ8 - Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu - Chuẩn Tướng Lê Văn Hưng TLSĐ5BB- Đại Tá Trần Văn Nhật Tỉnh Trưởng Bình Long

còn khui chuyện con gà Tây để trên khay mà ông Bush hai tay cầm để mời quân sĩ Mỹ .. cũng chỉ là gà làm kiếng chứ không ăn được.

Có điều báo chí viết gì thì viết, sự việc hiển nhiên là TT Bush đã tới tiền tuyến trong Lễ Tạ Ơn 2003 để chia xẻ hiểm nguy với họ, và với các chiến sĩ Hoa Kỳ, đó là điều quan trọng và khiến họ tội cùng cảm động.

Riêng Ông Thiệu ngày vào An Lộc chỉ có 1 lý do: ông là cấp lãnh đạo gốc lính; ông thương quân sĩ các cấp của ông. Ông muốn đến tận mặt trận chia xẻ gian nguy, tưởng niệm, cầu nguyện, khích lệ và thưởng công xứng đáng cho họ.

Vì thế, thành thật mà nói. dù không đồng ý với TT/ NVT trong chuyện để Tháng Tư Đen xảy tới, riêng chuyến đi An Lộc của ông Thiệu , thấy rõ là ông Thiệu can đảm, thương yêu Dân , Lính . Và đồng bào, anh em chiến sĩ cũng kính trọng và tin tưởng ông Thiệu hoàn toàn. Lúc đó, ông Thiệu xứng đáng là TT của VNCH, TT của toàn dân. (ngừng một lát, cười) À...mà còn chuyện bên lề khá cảm động. Ít ngày sau chuyến đi An Lộc, ông Hệ Thống Trưởng HTTTVN gọi lên văn phòng, đưa chiếc bì thư có quốc huy của TTVNCH. Trong đó, ngoài lá thư cảm ơn, chữ ký mực còn tươi nguyên có thêm

25.000\$, quà đặc biệt của TTNVT gửi phóng viên NMT, người đã theo ông vào chiến trường An Lộc.

(*)-Tuớng Nhật nhớ có Trung tá Nguyễn Đạt Thịnh, Trưởng Phòng Báo Chí Quân Đệi, cũng có mặt ở An Lộc ngày 7/7/1972.

Ghi thêm:

1-Những anh hùng An-Lộc, sau này đều được đề cử vào những chức vụ quan trọng trong QLVNCH:

TL Phó Quân Đoàn 4 (tuớng Hưng); TL Sư Đoàn: (SĐ 2 tuớng Nhật, SĐ 21 tuớng Trường).

2- Ít ngày sau khi ông Thiệu vào An Lộc, một trực thăng Hoa Kỳ bất ngờ thả xuống An Lộc một nhóm Sĩ Quan Không Quân Mỹ rồi vút lên rất nhanh. Bắc quân vẫn còn phục sẵn ở Đồi Gió, dùng súng 75 ly không giật bắn vào bãi đáp.Trực thăng thoát, nhưng mấy sĩ quan thuộc Không Lực Hoa Kỳ, trong đó có Chuẩn Tướng Tallman, bị chết tại chỗ. Tướng Tallman có lẽ là viên tuớng cuối cùng của Hoa Kỳ hy sinh tại Nam VN.

3-TT/NVT còn bị một trận pháo của CSBV xém chết trong đường tơ kẽ tóc khi ngồi xe Jeep với tuớng Ngô Quang Trường, TL/ VICT, khi thanh sát mặt Trận Quảng Trị.

4-Nhiều quân nhân SĐ 5 và TKBình Long cùng gia đình họ hiện còn ở tỉnh Bình Long kể rằng, tới bây giờ, thỉnh thoảng vào đêm tối hoặc ngay buổi trưa thanh vắng, từng đoàn cán binh trẻ tuổi mặc quân phục của CSBV, nhảy lên những chiếc xe tăng bị Không quân, Pháo binh và các đơn vị phòng thủ An Lộc bắn hạ năm 1972. Họ chui vào, rồi chui ra, nhảy xuống, rồi lại nhảy lên. Khi họ ca hát vui vẻ lúc la hét om xòm (chưa phối kiểm). Xin cầu nguyện cho tất cả chiến sĩ đã hy sinh nơi chiến trường An Lộc sớm siêu thoát.

Những mùa xuân nhớ

*Núi sông vẫn đợi Xuân về với
Lính chiến bên trời phiêu bạt xa
Đã mang theo những mùa Xuân nhớ
Vàng sắc cờ bay hồn Quốc Gia*

*Đời lính băng mình trong gió sương
Phong trần ghi đậm dấu yêu thương
Thương dân yêu nước nên cảm sủng
Gìn giữ mùa Xuân cho nước non*

*Thôn xóm no lành Xuân ấm êm
Hồn nhiên em bé nói cười duyên
Cảm ơn cô bác mừng vui hỏi
Cá nước quân dân nặng nghĩa bền*

*Đâu những mùa Xuân rực rỡ vàng
Của quê hương tình tự miền Nam
Từ khi giặc Cộng thừa cơ chiếm
Từ đó bao thù hận dã man*

*Núi sông vẫn đợi Xuân bình gió
Vàng sắc cờ bay khắp xóm thôn
Lính mang theo những mùa Xuân nhớ
Thì nhớ đừng quên nợ nước còn*

Phạm Kim Khôi – K19

Vùng Sáng Alpha Đỏ

TVBQGVN/K25

Mỹ Dung Hoàng Thị

Đà Lạt cao nguyên thời gian 1968 - 1972 có các trường quân sự nổi tiếng là Trường Võ Bị Quốc Gia và trường Chiến Tranh Chính Trị .(C.T.C.T).

Hai trường quân sự này là hai vùng ánh sáng cao điểm của Đà Lạt, vì lẽ sinh viên được chọn vào hai nơi đây đều phải trải qua thời gian khổ nhục huấn luyện Võ, Văn trí tuệ, tính nết tài năng, chiến lược và chiến thuật lãnh đạo chỉ huy.

Vùng nhớ VBQG Alpha Đỏ K25 chính là thời gian quá khứ kỷ niệm trộn xóa vào nhau.

Mùa Hè năm 1970 là lần đầu em đến thăm ĐàLạt. Đó cũng là dịp đầu tiên em vào thăm trường Võ Bị, nơi có Ông anh ruột H.H. đang học tập.

Còn nhớ một buổi sáng em mặc chiếc áo dài xanh thiên thanh, tuổi 17 vô tư hồn nhiên đi cùng cô em gái trên con đường dài ven núi vào trường Võ Bị.

Trời mây hương hoa xanh ngát, sương mai còn đọng trên lá cây, hai cô em dừng chân trước cổng VB Nam Quan chụp hình kỷ niệm

Tự Thắng Để Chỉ Huy, dấu ấn (Logos) của trường VBQG

VN là Rồng cuộn tròn bao quanh thanh kiếm.

Cô em gái miền Thùy dương cát trắng, con đường Duy Tân ven biển, nhưng không gặp ... con đường nào em đi..?

Anh VB Không Quân ấy tình nghĩa thật đậm đà:

‘Đêm trăng sáng tiếng đàn reo bốn biển

Đêm trăng mờ đàn rú gót thiên du

Cùng tâm sự đàn cùng anh tri kỷ.

Tình thiên thu tình nhớ đến bao giờ....”

Nay em trở về chuyện VB Đà Lạt...

Người dân đồn rằng, mỗi năm tháng 12, khi các anh SQVB hay C.T.C.T ra trường thì hoa Anh đào nở rộ, mặt nước Hồ Xuân Hương và Hồ Than Thở tràn lên lai láng, ví như giọt nước mắt của người yêu khi anh từ biệt ra chiến trường, anh ra đi nhưng không dám hẹn ngày về!

Các cảnh thông ử rữ thần thờ sâu muộn vì phải chứng

kiến bao cuộc tình tan nát giữa những chàng trai VB và những người em gái má hồng, da trắng trong miền phố sương mù có nhiều hoa vàng Mimosa, và hoa tím Penseé.

Từ già Đà Lạt anh đi chiến trận mịt mù, còn nhớ em cô đơn trong phố núi cao, vườn xanh nhiều hoa trái và muôn loài hoa tươi đẹp.

Đường trần SQVB K25 anh đi còn nhiều mưa bay gió cuốn, vì lòng trần anh còn nhiều tơ vương ôm mộng Khoa bảng và Khanh Tướng trận mạc chiến tranh.

Sau 4 năm dùi mài kinh sử, sách đèn thao lược võ nghiệp, “Tư Thắng Để Chỉ Huy”, xuất thân là những nho sinh phong nhã, các anh VB K25 đã trở thành những người chiến sĩ con yêu của đất nước, đem trí khí vẫy vùng trong bốn biển. Đem thân nam nhi hy sinh cho Quốc Gia Dân Tộc, xây dựng bảo vệ miền đất của mẹ hiền, dân em thơ, mái trường xưa và con đường ngày xưa em đi....em tan trường về...

Em trở về trong khuôn Viên Đại Học Đà Lạt năm 1971 trong ký ức tưởng đã chôn vùi năm nào em lên 18 tuổi mộng mơ. Nhớ lại một buổi sáng Chủ nhật, buổi giá tháng Chạp lạnh lẽo, cảnh vật thật là yên ả. Ký Túc Xá Nữ Bình Minh Đà Lạt vẫn còn nằm an giấc tĩnh mịch.

Tan lễ nhà thờ Năng Tĩnh trong Viện Đại Học 7 giờ sáng, em đứng trên đồi cao trước nhà thờ nhìn xuống thành phố Đà

Lạt trong cơn ngủ say êm đềm. Mặt trời buổi sáng từ từ lộ dạng rực rỡ như Hoàng Hậu Vũ trụ ra khỏi tầng mây tỏa ánh sáng muôn màu.

Từ trên đỉnh cao em nhìn về hướng trường Võ Bị, C.T.C.T, Couvent des Oiseause và Lycee Yersin Pháp để nhận định địa thế hai vùng Ánh Sáng Quân Sự nổi tiếng lúc bình minh. Ước gì em có thời gian để vẽ lại bức tranh sơn dầu chấm phá tuyệt hảo.

Sáng hôm đó anh H. và một anh bạn SVSQ Không Quân K25 đến thăm cô em gái tại văn phòng Tiếp tân Sinh viên do nữ tu Masoeurs Bê Trên dòng mến Thánh Giá đảm trách. Em ra chào 2 anh. Buổi sáng hôm ấy thấy các anh vui vẻ lạ thường, giống như ngày Tết., ngày Xuân. Mãi sau em mới phát giác ra 2 Ông anh đeo chiếc nhẫn Võ Bị mới thật đẹp, vàng lấp lánh cần hạt ngọc xẫm màu đỏ. Ấy ra đó là sự bí mật vĩ đại mà em chẳng biết.....

Sau khi nghe kể em mới hay là đêm qua trong trường VB các anh làm Lễ Trao Nhẫn VB Khóa 25. Em tiếc không vào

VB dự lễ ban đêm được vì kỷ luật đi đứng trong trường em khắt khe, và đường vào VB thì xa xôi ngút ngàn.

Nghe tin vui, em chúc mừng các anh vệ sĩ. Nhẫn VB quả thật quý báu, kỷ niệm. Đó là phần thưởng lớn lao đánh dấu quá trình huấn luyện gian khổ thành công của các anh trên con đường Lãnh đạo Chỉ Huy

Con đường em đi là ngành Giáo dục trẻ em. Viện Đại Học Đa Lạt có chỉ thị cho sinh viên là “Thụ Nhân” tức là Thành Người sau các năm khổ hình học tập đào tạo và đỗ đạt Khoa bảng.

Để ăn mừng ngày Trao Nhẫn VBQG K25, hôm ấy anh em rủ nhau đi thăm phố Đà Lạt nhìn nắng ấm, hoa đào hoa Lan rộn nở.

Đường phố Hòa bình đầy bóng dáng các anh VB Alpha đổ hiện ngang oai hùng, đẹp rực trời.

Đồi thông Palace nằm cách biệt sang trọng.

Con đường dốc dẫn lên nhà thờ con Gà sỏi đá có bầy chim vùn vùn bay quanh, trên đỉnh cao mây trắng xa vời ngày nào anh em ta đã đi qua.

Em hay ngắm nhìn Hồ Xuân Hương nằm im dáng êm đềm, tranh Thủy Tạ ẩn mình trong bóng nước.

Hình ảnh người trai SVSQ VB mai vàng trong các bộ quân phục màu trắng, màu vàng và màu nâu xẫm, đẹp như đội ngũ Thiên thần áo trắng áo vàng.

Đi bộ xem phong cảnh thành phố núi đôi với các anh SQVB K25 giống như đi hành quân ấy – ví như theo bước chân sỏi dài của những người Lính Ngự Lâm Quân Pháo Thủ (Musketeers). Em thở hết cả hơi (breathless) vì em có bước chân Tiểu thơ... một hôm bước chân người rất nhẹ...

Các anh hay hỏi han quan tâm việc em học hành, khuyến khích em học giỏi ngoan hiền. Làm em gái các anh VBK25 không phải dễ đâu các bạn ạ, cũng phải qua quá trình huấn luyện nhiều đấy:

Công, Dung, Ngôn, Hạnh. Em kể trong tuần lễ em hay lên Thư viện Đại Học học Anh Văn và thích đọc thêm sách Khoa Học về Phi Thuyền Vũ trụ, Phi hành Gia Không Gian, các Vùng đất lạ trong không gian không có thời gian, và các Giải sao Ngân Hà tinh tú ban đêm; hay nghiên cứu sách các động vật cây cỏ sống dưới đáy biển đại dương xem đó là thú say mê.

Em mơ thành cô giáo dạy Ngoại ngữ và đi ngoại quốc tu nghiệp.

Báo cáo bài vở xong đôi mắt em lại mơ mộng tiếp vào vùng viễn xứ lạ xa xăm...

Các Ông anh VB trông vẻ trầm tư suy nghĩ bên tách trà và cà phê nóng nghi ngút khói..., mỗi người đeo đuổi một ý tưởng riêng tư.

Khi nắng chiều nhạt dần, khoảng 3 giờ em từ giã các anh lên xe trở về Ký túc xá nội trú BM Đại Học Đà Lạt chuẩn bị việc đi học ngày mai

Các người đẹp khi thấy SVSQ VB K25 Alpha Đỏ hay SVSQ C.T.C.T trong quân phục từ xa đi tới là các cô nàng vội vã bảo nhau khúc khích. Các tà áo dài, váy đầm cuống quít ... chân vội vã kéo nhau đi tìm một ngõ quẹo gần nhấtngõ rẽ vội vàng chạy trốn trước khi anh kịp thấy

Nếu quẹo vào góc đường không xong để bước chân Chàng bắt phải thì các em có cảm giác quê lắm...

Làm con gái không được bày tỏ tình yêu hay viết thư cho anh trước mặt cỡ lắm ... nên cô nàng thích sống âm thầm đáng Tiểu thơ.

Đường anh anh cứ đi.... Tình ta tà cứ say...

Một ngày đó một mình trên đường phố Đà Lạt mưa sa, một người SQVB Không Quân K25 chậm bước chân lắng nghe bài hát 'Người Yêu tôi ở đâu - "Somewhere My Love" ..

Tình ca em hát cho Anh, khúc nhạc cây đàn Mandollin ưa thích đem đến cho Anh niềm hạnh phúc vô biên.

Anh nghe bản nhạc vọng lại từ quán kem trên ngọn đồi cao nhìn xuống Hồ Xuân Hương.

Hay tiếng hát emCung đàn điệu nhảy khiêu vũ theo gió quuyến rũ lướt qua đồi thông reo Thung lũng Valley D'amour.

Tình cảm anh vương vấn trong màu sắc hương hoa của những loài hoa Lan rực rỡ...hay hoa dại yêu thương bất tử ..trên con đường em đã đi qua.....

Dà Lạt thành phố thơ mộng, lãng mạn sương mù ngày nào cho em biết yêu hoa màu tím, hoa Penseé.

Tình anh VB vào Thiên thu như mối tình trong sáng Thần Thánh của Dr. Zhivago dành cho Lara... Anh nhìn thấy em trong bão tuyết, ánh trăng mây trong đêm, trên đường hải hành xa quê hương, xe lửa gió tuyết , đi tìm tự do trong Chiến tranh Liên Xô

Anh nhìn thấy hình bóng nàng khắp nơi trong Vũ trụ .

Anh đem kỷ niệm đời SQVB K25 chôn dấu tâm tư Tình yêu Thánh Thiện thâm kín trong những ngày lưu lạc chiến tranh khói lửa tù đày

Người anh VBQG K25 thích chọn Võ nghiệp là đời trai vẫy vùng ngang dọc, cầm Binh đao Cung Tên thay cho cây đàn tiếng sáo Thiên Thai.

Sau khi từ già trường Mẹ VBQG VN vùng Ánh Sáng cuộc đời huấn nghiệp Văn, Võ song toàn, theo đồng đội tình huynh đệ chi binh, anh SQVB K25 đã bước hiên ngang dũng cảm vào vùng Ánh Sáng Hỏa Châu bom đạn tác chiến quanh núi rừng ban đêm.

Em gái viết Kính tặng các Anh

Mỹ Dung Hoàng Thi -24 April 2003

